

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 29 ΙΟΥΝΙΟΥ, 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ. ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

Τῇ 23 Ἰουνίου. Συνεδρίασις τρίτη.

Προεδρία τοῦ κυρίου Ν. Ρενιέρου.

Α. Ἀνεγνώσθη ἀναφορά τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς διαρρι-
σθείσης διὰ τὰ σκεφθῆναι περὶ ὧν προβάλλει ὁ Κ.
Λ. Α. Γὸς πληρεξούσιος τοῦ Α' Στολάρχου λόγ-
δου Κοχράνου, λέγουσα, παρεκτός ὅτι ὁ κατ' αἴτησιν
τῶν ἐμπόρων τῆς νήσου Σύρας προβαλλόμενος ἔρανος
παρὰ τοῦ κυρίου Γὸς ἀντιβαίνει εἰς τὸν § ζ'.
τῆς ΚΘ' συνεδριάσεως τῆς Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως,
θέλει εἶσθαι καὶ πᾶντ' ἀπαίσιον καὶ ἄτοπον, ἄ-
ρα συσταθεῖσα ἡ Βουλὴ, εἰς αὐτὰ τὰ πρῶτα ἐή-
ματά της, νὰ φανῇ παρεκτρεπωμένη τῶν καθηκόν-
των της περὶ δὲ χρηματικῷ πόρου πρὸς ἐξοικονό-
μησιν τοῦ στόλου, προβάλλει τὸ ἐξῆς σχέδιον.

Νὰ διορισθῇ βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἡ ὁποία
προσκαλέσεται ὅσους τῶν ἐνταῦθα ἐμπόρων κρίνει
ἀξιους, νὰ διορθώσῃ ὅσον τάχος μετὰ τὰς ἀναγκαίας
προσθαφαίρεσεις τὴν διάταξιν (ταρίφαν) τῶν δασ-
μῶν, κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ § τῆς συνεδριάσεως τῆς
Γ' Ἐθνικῆς Συνελεύσεως.

Β. Οἱ δασμοὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους μῆτε νὰ συ-
νίστανται εἰς τὸ ἐξῆς δι' ἐπιστατιῶν, μῆτε νὰ πω-
λῶνται ἐπὶ δημοπρασίας· διότι καὶ οἱ δύο αὗτοι
τρόποι εἶναι ἀποδεδειγμένοι ἐπίσης ἐπιζήμιοι εἰς
τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον· ἀλλ' ἡ διορισμένη αὕτη ἐπι-
τροπὴ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματέως
τῆς Ἐπικρατείας νὰ καταστρώσῃ ἕνα κατάλογον
γενικῶν τῶν δασμῶν ὧν τῶν νήσων, μετ' εὐλογη-
τῆς προσθήκης ἀναλόγως μετὰ τὰ ἐξερχόμενα πρὶν
αὐτὰ καὶ εἰσερχόμενα ἐκάστης νήσου νὰ ὑποχρεω-
θῶσι δὲ τῆς μὲν Σύρας τὸ σύστημα τῶν ἐμπόρων
καὶ τεχνητῶν, τῶν δὲ ἄλλων νήσων αἱ κοινότητες,
νὰ πληρώσουν εὐθὺς εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον τὴν ἐ-
πιβληθεῖσαν τιμὴν τῶν δασμῶν, κ. τ. λ.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐνεκρίθη παρὰ τῆς Βουλῆς,
καὶ διορισθῆσαν προσέτι εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιτροπὴν
οἱ κύριοι Φωκᾶς Φραγκούλης, Πέτρος Καψάλης,
Ἰωάννης Καραπάνος καὶ Μιχαὴλ Λογοθέτης Λαμ-
ναρῆς, διὰ νὰ συνσκεφθῶσιν ὀριμώτερον, καὶ παρου-

σιάσων αὐρίον εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον τῶν διατά-
ξεων τῶν δασμῶν.

Β'. Ἀνεγνώσθη ἀναφορὰ τοῦ Γεντ' Ἀρχηγοῦ Θ. Κωλοκοτρώνη
ὑπ' ἀριθ. 547, γεγραμμένη τὴν 21 Ἰουνίου, διὰ τῆς
ὁποίας ἀναφέρει πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν ἐλλειπὴν κατὰ-
στασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεται ἡ πατρίς, ὡς ἐκ
τῆς διχονοίας προσθέτι δὲ, ὅτι διὰ τὴν ἑλλειψιν
τῶν ἀναγκαίων τροφῶν καὶ πολεμικοῦ ὀπλοῦ ὁ λαὸς
τῆς Πελοποννήσου εὐρίσκεται εἰς ἀδράνειαν, καὶ ἐ-
πομένως εἶναι ἀδύνατον νὰ συσταθῇ σημαντικὸν στρα-
τόπεδον· τέλος δὲ διαμαρτύρεται ἐναντίον παν-
τὸς σκοποῦ ἐμποδίζοντος τὴν πρόβλεψιν τῶν ἀναγ-
καίων τοῦ πολέμου.

Διευθύνθη πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν Γραμμα-
τεῖαν τῆς Ἐπικρατείας κατ' ἀριθ. 547.

Γ'. Κατὰ τὴν προχθὲς γενομένην ἀπόφασιν ἐπυροβλήθη
πάλιν σήμερον νὰ διορισθῇ ἐπιτροπὴ, ἥτις νὰ ὑ-
πάγῃ νὰ καταμετρήσῃ τὴν ἐθνικὴν γῆν, ἡ ὁποία
ἀπεφασίσθη ἀπὸ τὴν Συνέλευσιν νὰ δοθῇ εἰς κα-
τοικίαν τῶν Σουλιωτῶν καὶ πρὶν ἀκόμη ἐκλεχθῶν τὰ
μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, διορίσθησαν οἱ βου-
λευταὶ κύριοι Γεώργιος Νοταρᾶς, Γεώργιος Δέλλης,
Μιχαὴλ Κάδας, καὶ Μιχαὴλ Τζιάτσης, οἱ ὁποῖοι
νὰ σχεδιάσωσι τὰς ὁδηγίας τῆς ἐπιτροπῆς, ἥτις
μέλλει νὰ διορισθῇ.

Δ'. Ἐπυροβλήθη νὰ παραλάβῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν
ἄμεσον αὐτῆς κυριότητα ὅλας τὰς ἐνταῦθα εὐρι-
σκομένας ἐθνικὰς οἰκίας, καὶ ἀφ' αὐτῶν ἑξουρίσῃ ἐξ
αὐτῶν, ὅσαι εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τοὺς βουλευτάς,
καὶ τὰς φρουράς, αἱ λοιπαὶ νὰ ἐνοικιασθῶσιν ὅσαι
δὲ τῶν βουλευτῶν, καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς
καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἤθελον κατοικήτει εἰς ἐθνικὰς
οἰκίας, τὸ ἐνίκιον τούτων νὰ λογαριάζεται εἰς τὸν
μισθόν, τὸς ὁποῖον μέλλουν νὰ λάβουν.

Ἐμείνεν εἰς σκέψιν.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Ἐκ Καλάμου, 15 Ἰουνίου.

Μετὰ τὴν πτώσιν τοῦ φρουρίου τῶν Ἀθηνῶν οἱ Τούρ-
κοι ἀρχίταν νὰ μεταχειρίζονται πολλὰ σκληρῶς
τοὺς ὑποτεταγμένους τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος. Ἀ-

πεκδύγηται είναι όσα δοκιμάζουν όλοι οι χριστιανοί οι εύρισκομένοι εις τὰ μέρη της Ἀλβανίας καὶ ἐμπρός οι Τούρκοι κτυποῦν, φονεύουν, αἰχμαλωτίζουν ὅποιον θέλουν ἁδιαφώρας.

Ὁ Κιουταχῆς ἔστειλε διαταγὰς εἰς ὅλους τοὺς ὀπλαρχηγούς τῶν εἰς ἀνάκωχὴν εύρισκομένων μερῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, προστάζων αὐτοὺς νὰ στείλουν ὁμήρους, εἰς τὰ Ἰωάννινα πρὸς τὸν υἱὸν του, τὰ πρωτοπαλλήκαρα ὄνομαστὶ, καὶ τοὺς υἱούς τῶν πρεσβύτων ἀπὸ ὅλα τὰ χωρία, καὶ νὰ παραδώσουν καὶ τὰ ὅπλα, οἱ δὲ καπιτάνοι νὰ μείνουν μὲ πολλὰ ὀλίγους μόνον ὀπλοφόρους. Διάφοροι δὲ τῶν ὀπλαρχηγῶν ἐκείνων συσκεφθέντες μετὰ τῶν στρατιωτῶν τῶν ἀπεφάσισαν νὰ μὴ παραδώσουν ποτὲ τὰ ὅπλα, οὔτε ὁμήρους νὰ στείλουν κατὰ τὰς διαταγὰς τοῦ Κιουταχῆ, ἀλλὰ νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν ἐλευθερίαν τῶν μέχρι τῆς τελευταίας ῥανίδος τοῦ αἵματός των. Μεγάλος ἔρασμός γίνεται, καὶ εἶναι πολλὰ ἐνδεχόμενον νὰ ἀνανεωθῇ πάλιν, καθὼς πρέπει, ὁ πόλεμος τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος. Τὸ φρούριον Λεσίνι εἶναι κάλλιστα ἐφωδιασμένον καθ' ὅλα. Φυλάττεται δὲ ἀπὸ τοὺς γενναίους ὀπλαρχηγούς Δημετρίδιον, τοὺς Χασαπέους, καὶ ἄλλους καπιτάνους. Καταβαίνουν δὲ τώρα εἰς αὐτὸ καὶ οἱ ὀπλαρχηγοὶ Ῥάγκος, Σαφάκας, Μακρυγιάννης, καὶ ἄλλοι διάφοροι μὲ τὰ στρατεύματά των.

Ὁ Κιουταχῆς διὰ νὰ πολεμήσῃ τὸ Λεσίνι, τὸ νέον τοῦτο Μεσολόγιον, ἔστειλε τρεῖς ἕως τέσσαρας χιλιάδας μὲ τὸν Βελήμπτην, καὶ ἄλλους διόφορους μπέηδες, διὰ νὰ πιάσουν τὰ ἀκροθαλάσσια καὶ ὁμοῦ μὲ αὐτοὺς ἔγραψε καὶ εἰς τὸν Βαρνακιώτην νὰ συνεγῇ.

Ἄδεται λόγος ὅτι ὁ Ἰσραήμης μελετᾷ νὰ ἀποβιβάσῃ στρατεύματα εἰς Κάλαμον, διὰ νὰ αἰχμαλωτίσῃ τοὺς ἐκεῖ εύρισκομένους χριστιανούς.

Ἐκ Σύρας, 18 Ἰουνίου.

Ἀπὸ Ἰονικὴν γολέταν φθάσαντες χθὲς ἐνταῦθα, καὶ λείπουν ἀπὸ μὲν Κύπρου ἡμέρας 18, ἀπὸ δὲ Ῥόδου 10, μανθάνομεν ὅτι, καθὼς ἐβεβαιώθη εἰς Κύπρον ἀπὸ αξιόπιστον τινὰ, ὁ Αἰγυπτιακὸς στόλος ἦτο ἔτοιμος, καθὼς προσέτι καὶ 16,000 τακτικὰ στρατεύματα διωρισμένα διὰ Ὑδραν. Ὁ Μεχμέτ Ἀλλῆς προσηγορεῖται ὅτι ὁ στόλος του δὲν ἐμπορεῖ νὰ εἶναι ἔτοιμος ἕως τέλους Σεπτεμβρίου, ἐνῶ εἶναι ἤδη ἔτοιμος, καὶ τοῦτο τὸ κάμνει διὰ νὰ ἴδῃ τὸ ἀποθησόμενον τοῦ εἰς τὰς Πάτρας εύρισκομένου Βυζαντινοῦ στόλου.

Ἡ εἰς Λιθόρρον ναυπηγηθεῖσα κορβέττα τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ περιέπλευσε πρὸ τινων ἡμερῶν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν ὑπὸ σημαίαν Σαρδινιακὴν, κατασκοπεύουσα Σάμον, Μύκονον, Τήνον, Σύραν, Ὑδραν, Σπέτζας καὶ ἕως εἰς Αἴγιον. Διαβᾶσα δὲ ἀπὸ Ῥόδου, μ' ὅλον ὅτι τὸ φρούριον τὴν ἐχαιρέτησε μὲ κανονοβολισμούς, αὐτὴ ὑψώσασα τὴν Σαρδινιακὴν σημαίαν ἐπέρασε χωρὶς ν' αὐταποκριθῇ, καθὼς ἐλέγετο εἰς τὴν Ῥόδον.

Ἡ αὐτὴ δὲ κορβέττα μέλλει νὰ ἔλθῃ πάλιν εἰς τὰ ἀνατέρω μέρη διὰ νὰ κατατκοπεύσῃ ἐκ νέου.

Τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ.

Ἀξιόπιστος ἀγὴρ φθάσας σήμερον ἐκ Κωνσταντινουπόλεως μᾶς κοινοποιεῖ τὴν ἐξῆς εἰδήσιν, τὴν ὁποίαν ἐπληροφόρηθη ἀπὸ ἐπίσημον μέρος. "Ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεώς του εἶχε φθάσει ἐκ Πετροπόλεως ταχυδρόμος ἑκτακτος ἀγγέλλων ὅτι εἰς τὴν πρωτοῦσαν ταύτην ὑπῆρχε μεγάλη ἀκαταστασία. Τὸ στρατιωτικὸν ἠνωμένον μὲ ἄλλους ζητεῖ ν' ἀναβιδάσῃ εἰς τὸν θρόνον τὸν μέγαν Δούκα Κωνσταντῖνον.

Λέγεται προσέτι, ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐθεωρεῖτο βεβαία ἡ εἰδήσις περὶ τῆς μεταλλαγῆς τοῦ Γαλλικοῦ Μινιστηρίου καὶ προσθέτον ὅτι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ Πετροπόλει πρέσβεις τῆς Γαλλίας μετακαλοῦνται ὅσον τάχος εἰς τὴν αὐλήν των, διὰ νὰ δώσουν λόγον τῶν πράξεών των.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ.

Γράρουν πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι εἰς Ῥωσσικὸς στόλος, ἐκ τριάκοντα ὀκτὼ πλοίων συνιστάμενος, ἐτοιμάζεται διὰ νὰ πλεύσῃ ἐκ τῆς Βαλτικῆς εἰς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Ναυάρχου Σινιάδεν.

Τὰ ἐξ Ὁδησσὺ γράμματα βεβαιοῦν τὴν εἰς Πετρούπολιν ἄφικιν τοῦ ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος Κόμητος Ἰω. Καποδίστρια κατὰ τὴν 10 τοῦ παρελθόντος Μαΐου.

Ἐκ Γραμβούσης τῆς Κρήτης, 20 Ἰουνίου.

Εἶναι περίπου εἴκοσι ἡμέραι ἀφ' οὗ ὁ Μουσταφάπας γενικὸς ὀπλαρχηγὸς τῶν Τουρκικῶν δυνάμεων τῆς Κρήτης, μετὰ τοῦ Βεζύρη τῆς Κιανδίας, καὶ μὲ τὰς πᾶσιν τῆς Ρεθύμνης ἐξεστράτευσαν λαδόντες ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν ὅλους σχεδὸν τοὺς Τούρκους τῆς Κρήτης κατὰ τῶν Σφακιῶν.

Οἱ Σφακιανοὶ καὶ δι' ἑλλησιν τῶν μέσων, καὶ διὰ τὸ δύσκολον τοῦ ἐπιχειρήματος δὲν ἐσυμφώνησαν νὰ τοὺς κτυπήσουν, ἀλλ' ἐν μέγα μέρος ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Κρήτην, ἄλλο ἐπῆρε τὰ βουνὰ καὶ τὰ σπήλαια, ἄλλο δὲ, τὸ μέρος δηλ. τὸ ὅποιον ἐσῆκετο ἀπὸ ἀδυνάτους γέροντας, ἐσύρθησαν μὲν ἀπὸ τὰ χωρία των καὶ κατέφυγον εἰς θάσεις ὄχους, ἀλλ' ἐπεχείρησαν νὰ πολυτευθῶσι πάλιν τοὺς Τούρκους ὡς καὶ πρότερον φαίνεται ὅμως ὅτι τοῦτο δὲν κατωρθώθη, ὡς ἀπὸ τὸ ἐξῆς γράμμα τῆς Δ. ἐπιτροπῆς τῆς Κρήτης φαίνεται.

... Πρὸ ἡμερῶν ἐν σῶμα ἐκ τῆς φρουρᾶς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ ὀπλαρχηγοῦ Μανουσάκη Ἀσκιφιώτου, καὶ τῶν δύο Θεωδῶρων Προσπερίτων προχωρήσαν εἰς τὴν παρχίαν τοῦ Ἀποκορώπου, ἐσκότωσαν κατὰ τὰ γυρίσματα δέκα ὀκτὼ Ἀλβανούς, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς ἦσαν ἀξιωματικοί, ἐκείθεν ἀναβάντες παρευθὺς εἰς Μαλάξαν ἐπολέμησαν ἐλόκληρον ἡμέραν μὲ τὸ ἐκεῖ διαρμένον εἰς φύλαξιν Τουρκικὸν σῶμα, ὅπου ἐφάνησαν

ἀρκετοὺς καὶ ἐπλήρωσαν, ζωγήσαντες καὶ δύο χωρὶς
νὰ βλαφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς.

Ὁ σῶμα τοῦτο συνιστάμενον ἀπὸ μισοτυράνους
Σφακιώτας, καὶ Ἀποκορωνίτας θέλει κατορθώσῃ καὶ
ἄλλα πολλὰ γενναῖα, ἐξελθὼν ἀποφασιστικὰ πρὸς ἐνέ-
δρευσιν τῶν ἀπὸ Σφακίᾳ καταβαινόντων Τούρκων, ὅπου
οἱ εὐδωροὶ καὶ ὀλίγοι πρότερον εἶχαν φονεύσει ἄλλους
ἐπὶ κατὰ τὸν Τζιτζιφά καὶ Ἀρμένους.

Ὑπερβολικῶς ἐξηλθεν ἕτερον σῶμα, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν
τῶν φρονίμων ὀπλαρχηγῶν Γεωργίου Τζουδεροῦ, Γεωρ-
γίου Πίπου, Ἀλεξανδρῇ καὶ Σταύρου Νιώτη, καὶ
ἐπιστῶν εἰς τὸ ἐν τῇ ἀγίᾳ Μαρίνῃ Τουρκικὸν σῶ-
μα, ἐξώθεν τοῦ φρουρίου τῶν Χανίων, ἐφόνευσεν δεκα-
τρεῖς Τούρκους, μεταξὺ τῶν ἐποίων ἦτον ὁ γυναικά-
δελφὸς τοῦ πρώην Χασάν πασᾶ, καὶ θεῖος τοῦ Μαν-
σταφᾶ, χιλιάρχος τὸ ἀξίωμα, εἰς τοὺς ὁποίους εὐ-
ρῆκαν ἀρκετώτατα λάφυρα, ἀρπάσαντες καὶ χίλια πρό-
βατα, καὶ ὑπὲρ τὰς εἰκοσὶν Ὀθωμανίδας· οὗτοι εἶναι
ἐλπὶς νὰ κατορθώσωσιν ἔτι παλὺ μεγαλύτερα, ἐξελ-
θόντες μὲ ἀπόφασιν, καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι, διὰ νὰ ἤθελαν
κατατράξει τοὺς εἰς Σφακίᾳ ἀναβάντας Τούρκους, καὶ
νὰ τοὺς ματαιώσωσι τὰ σχέδιά των, καθὼς καὶ ἄλλοι
ἐξελθόντες ἐφόνευσαν κατ' αὐτὰς ὑπὲρ τοὺς δέκα ἐπτά
εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπαρχίας Κισσάμιν.

Μανθάνομεν ταύτην τὴν στιγμήν ὅτι ὁ Μουσταφᾶς ἤτο-
μαζετο νὰ καταβῇ εἰς Ἀνώπολιν, καὶ ὅτι τὸν ἔφρευ-
γαν καὶ οἱ πρότερον πλησιάσαντες Σφακιῶται, ὑποπτευ-
θέντες ἀπὸ τὰ βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρει εἰς
ἐπὶ συλληφθέντας ἐκ τῶν περιπλανωμένων, τὰ ὁποῖα
φρίττομον νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν, διὰ μικρὰν ἀφορμὴν,
καθὼς μᾶς γράφουν ἐκεῖθεν, καὶ ὅτι οἱ Καλικρατια-
κοὶ ἐζητοῦν τὴν γνώμην τῶν συνεπαρχιωτῶν των διὰ νὰ
ἐπιπέσωσιν εἰς τοὺς μολύνοντας καὶ φθείροντας τὸ χω-
ρίων των Ρεθυμνίους Τούρκους.

Τὸ ἐπὶ τοῦ λιμένος νεοκτιζόμενον προπύργιον ἔλαβε
τὸ αἰσιον τέλος, ἐγίνετο ὀχυρώτατον καὶ ἀξιόμαχον.
Τώρα κτίζονται καὶ αἱ ἀναγκαῖαι στέρναι τοῦ ὕδατος,
καθὼς καὶ τὰ ὁσπῆτια διὰ τὴν φρουρὰν των.

Ἐκ Ναυπλίου, 29 Ἰουνίου.

Ἀπὸ ἀναφορὰν τῶν ὀπλαρχηγῶν τῆς Καρυταίνης,
Δημητρίου Πλαπούτα (Κολιοπούλου), Γενναίου Κω-
λοκοτρώνη καὶ λοιπῶν τῆς 24 τοῦ ἐνεστῶτος πληρο-
φοροῦμεθα ὅτι συνεκροτήθη ἐκ τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης
εἰς Στρέζοβαν ἐν στρατόπεδον ἀπὸ τρεῖς χιλιάδας,
τὸ ὁποῖον ἐμέλλε νὰ διευθυθῇ πρὸς τὰ μέρη τῶν Κα-
λαβρύτων, διὰ νὰ συσσωματωθῇ μὲ τὰ λοιπὰ ἐκεῖσε συρ-
μύνητα στρατεύματα καὶ νὰ κτυπήσωσι τὸν ἐχθρὸν,
ὅστις ἀδύνατος ὡς πασχίζει μὲ δόλον καὶ ὑπουλόγη-
τα μᾶλλον παρὰ μὲ δύναμιν νὰ βλάβῃ τοὺς κατοίκους
ἐκείνων τῶν μερῶν.

Καὶ εἰς ἄλλας δὲ ἐπαρχίας τῆς Πελοποννήσου γί-
νεται σπουδαῖαι στρατολογίαι, ὥστε ἐλπίζομεν ἐντὸς
λίγου κατὰ τὸ παράδειγμα αὐτῶν νὰ συστηθῶσιν ἀφ' ὅ-

λης τῆς Πελοποννήσου ἱκανὰ στρατεύματα, ὥστε νὰ
περιορίσωσι τοὺς ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν μας ἐνθαρρυνθέντας
ἐχθρούς.

— Ὁ Ἀτιναύαρχος καὶ γενικὸς ἀρχηγὸς τῆς ἐν τῇ
Μεσογείῳ Ἀγγλικῆς ναυτικῆς δυνάμεως κύριος Ἐδ. Κό-
δριγκτων συνωδευμένους καὶ μετὰ τινῶν ἄλλων πολε-
μικῶν πλοίων ἐφθάσε κατ' αὐτὰς εἰς τὸν λιμένα μας.

Συνοπτικὴ ἐκθεσις τῶν διατρεξάντων
εἰς τὴν παράδοσιν τῆς ἀκροπόλεως
τῶν Ἀθηνῶν.

Διάφοροι αἰτίαι παρεκίνησαν τὸν Ἀρχιστράτηγον ν' ἁλ-
λάξῃ τρόπον τῶν κατὰ τοῦ πολιορκουμένου ἐχθροῦ πι-
νημάτων του, καὶ πρῶτον τῶν νέων του κινήματων ἐ-
στάθη ἡ παραίτησις τοῦ Φαληρέως. Οἱ ἐν τῷ φρου-
ρίῳ πολιορκούμενοι, μ' ὅλον ὅτι ἔδειξαν καρτεροψυχίαν
ἱκανὴν, ὥστε ν' ἀπορρίψωσι καταφρονητικῶς τὰς ἐλπίδας
τοῦ κυρίου Λεβλάγκ προτεθείσας εἰς αὐτοὺς ἀπρεπεῖς
συνθήκας μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς Δέσεως ταύτης,
ἔπεσον ὅμως φυσικὰ εἰς κάποιαν ἀθυμίαν, ἀγνοοῦν-
τες διόλου τὰς αἰτίας καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ κινήματος
τούτου τῶν ἡμετέρων· διότι ἡ πολιορκία ἦτο τόσο στε-
νὴ, ὥστε δὲν ἔμενε καμμία ἐλπίς παραμικρᾶς κοι-
νωνίας μὲ τὸ φρούριον. Μεταξὺ τῶν παντοδαπῶν ἐλ-
λείψεων, τὰς ὁποίας ὑπέφερεν ἡ φρουρὰ, ἡ σπάνις
τοῦ ὕδατος ἦτον ἡ φοβερωτέρα. Ἀλλ' οὔτε ἡ τῶν ἀ-
ναγκαιῶν στέρησις, οὔτε αἱ πλέον δεινὰ κακυχία
ἤμποροῦσαν νὰ ἀναγκάσωσιν αὐτὴν, νὰ παραδώσῃ τὸ
φρούριον μὲ συνθήκας ἀναξίας τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ γενο-
μένων ἀγώνων καὶ ἔρρῶς ἐκχυθέντων αἱμάτων.

Ὁ ἐχθρὸς εὐρισκόμενος εἰς κρίσιμον περίστασιν διὰ
τὴν ἔλλειψιν τῶν τροφῶν, ἔσπευδε τὸ πρᾶγμα παντοι-
οτρόπως. Πολλὰ περιστατικὰ συνεμάχισαν διὰ τὴν
δυστυχίαν μας.

Τὰ ἐξῆς ἐρανίζομεθα ἀπὸ ἡμερολόγιον τῆς Ἀκρο-
πόλεως.

Κατὰ τὴν 29 τοῦ Ἀπριλίου περὶ τὸ δειλινὸν
Γάλλος τις, συνωδευμένος ἀπὸ τὸν γραμματέα τοῦ
Κιουταχῆ καὶ τινος δορυφόρου ἐκεῖθεν, παρουσιάζεται
ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ φρουρίου καὶ λέγει ὅτι θέλει νὰ
ὁμιλήσῃ πρὸς τὸν συνταγματάρχην Φαβέριον· ἡ δὲ γεν-
ναιότης του ἀποστέλλει ἀνθρώπον του καὶ ἐρωτᾷ πῶς
στέλλεται, καὶ τί ζητεῖ. Ἀποκρίνεται δὲ ἐγγράφως
ὁ Γάλλος ὅτι ὁ Ἀρχιστράτηγός σας Τσοῦρτς παρεκά-
λεσε τὸν κυβερνήτην τῆς Γαλλικῆς φρεγάτας Ἡρας
κύριον Λεβλάγκ, νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν Ρεσίτ-πασσᾶν
Σερασκέρην περὶ τῆς ἐξόδου τῶν δυστυχῶν αποκλει-
σμένων ἐν τῷ φρουρίῳ, γενομένων συνθηκῶν μεταξὺ τῶν
δύο μερῶν καὶ οὕτω ὁ κύριος Λεβλάγκ ἀπέστειλεν
ἐμὲ πρὸς τὴν γενναιότητά σας νὰ σᾶς ἀπαφέρω αὐτὴν
τὴν ὑπόθεσιν. Ἀπορῶ, ἀπεκρίθη ὁ συνταγματάρχης,
,, πόθεν παρεκινήθης νὰ διευθύνῃς τὸν λόγον πρὸς ἐμὲ
,, περὶ συνθηκῶν, ἐνῶ ἐγὼ δὲν εἶμαι συνευρισμένος νὰ
,, κάμνω συνθήκας, καὶ μάλιστα ἐνῶ εἶμαι ἐδῶ εἰς

τὸ φρούριον πρὸςωρινῶς, καὶ ἡμποροῦσες νὰ γράψῃς εἰς ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ἡ φρουραρχία. Μετὰ κακοφαίνεται ὅτι δὲν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίζω μ' ὅλον τοῦτο δὲν πιστεύω, ἂν τὸ ὑποκείμενον, ὅπου μὲ γράφει, εἶσαι σὺ, καὶ ἂν ὁ Ἀρχιστράτηγος Τσουρτς παρεκάλεσε τὸν Κυβερνήτην τῆς ὁποίας λέγεις φρεγάτας νὰ μεσιτεύσῃ πρὸς τὸν πασσᾶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ. Ἀφοῦ λαβε ταύτην τὴν ἀπόκρισιν ὁ ἀξιωματικὸς Γάλλος, ἀποστέλλει ἰδιαίτερον γράμμα τοῦ κυρίου Λεβλάγκ πρὸς τὴν συνταγματάρχην· συνειπτοῦτο δὲ μετὰ τὸ γράμμα καὶ αἱ κατὰ Δέλῃσιν μόνον τοῦ Κιουταχῆ γενόμεναι συνθήκαι. Ἐπειδὴ δὲ ἐπλησίαζεν ἡ νύξ, αὐτὴν τὴν ἡμέραν δὲν ἐγένετο ἀπόκρισις πρὸς τὸν κύριον Λεβλάγκ.

Τὴν ἐπαύριον μετὰ τὸ μεσημέριον πάλιν μᾶς μὴνύουν εἰ ἐχθροὶ ὅτι μᾶς φέρουν γράμματα, καὶ μᾶς ἐγχειρίζεται μία διαταγὴ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Τσουρτς, ἣτις μᾶς διέταττε νὰ παραδώσωμεν τὸ φρούριον κατὰ τὰς ἐγκλεισμένας συνθήκας. Ἐξεπλάγημεν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἰδόντες ταύτην τὴν διαταγὴν, καὶ καθεὶς δὲν ἐπίστευεν ὅτι εἶναι τοῦ Ἀρχιστρατήγου αὐτοῦ ἡ διαταγὴ δι' αἰτίας πολλὰς· πρῶτον μὲν ὅτι δὲν ἐγνωρίζομεν τὴν ὑπογραφήν του, οὔτε εἶχε μᾶς γράψῃ ἄλλοτε· δευτέρον δὲ ὅτι καὶν ἄλλο γράμμα ἰδιαίτερον δὲν μᾶς ἔγραφε διὰ νὰ μᾶς φανερώσῃ τὰς αἰτίας, διὰ τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη νὰ μᾶς διατάξῃ νὰ παραδώσωμεν τὸ φρούριον, ἢ τέλος νὰ μᾶς ἐρωτᾷ ἂν ἡμεθεὶς εἰς ἀνάγκην, ὥστε νὰ ἐξεέλθωμεν μετὰ τὰς πλέον ἀτίμους συνθήκας· τρίτον, καὶν γράμμα τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε τινὸς τῶν ἔξω ὁπλαρχηγῶν μᾶς ἐστάλη, ἀλλ' οὔτε ἡμεθεὶς πληροφορημένοι ἀκόμη περὶ τοῦ θανάτου τοῦ ἡρωικωτάτου Καραϊσκάκη· τέταρτον δὲ καὶ παράδοξον, ὅτι χθὲς μὲν ὁ κύριος Λεβλάγκ ἐπρόσφερε τὴν κυριότητα ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχιστρατήγου πρὸς τὸν κύριον Φαβέριον νὰ πράξῃ εἰς αὐτὴν τὴν περιστάσιν καθὼς καταλαμβάνει, πεντέστι κατὰ τὴν κατάστασιν τοῦ φρουρίου καὶ κατὰ τὴν διάθεσιν τῶν στρατιωτῶν, σήμερον δὲ μᾶς διατάττει νὰ παραδώσωμεν τὸ φρούριον κατὰ τὰς κατὰ Δέλῃσιν μόνον τοῦ ἐχθροῦ συνθήκας, χωρὶς νὰ ἀπαιτῇ καὶ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωμεν πλέον τι τῶν ρηθεισῶν συνθηκῶν. Ἡ ἀπιστία μας λοιπὸν ἦτο δικαία· καθότι ὁ κύριος Λεβλάγκ δὲν μᾶς ἐφάνερωσε τὸ γράμμα τοῦ Ἀρχιστρατήγου πρὸς τὸν κύριον Φαβέριον, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν φράσιν ἄφινε νὰ πράξῃ κατὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ φρουρίου· τὴν δὲ διαταγὴν ἐπαρουσίασε μόνον τὴν δευτέραν ἡμέραν μετὰ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ κυρίου Φαβερίου πρὸς τὸν ἀξιωματικὸν Γάλλον. Ὅθεν οἱ ἀρχηγοὶ τῆς φρουρᾶς ἔκαμαν πρὸς τὸν κύριον Λεβλάγκ τὴν γενναίαν ἐκείνην ἀπόκρισιν (φύλλ. 44 τῆς Γεν. Ἐφημ.), καὶ οὕτως ἀπέδωκεν ἀπαρακτός ἡ μεσιτεία τοῦ κυρίου Λεβλάγκ.

Τὴν ἀκόλουθον δὲ ἡμέραν, συνελεύσεως γενομένης, ἀ-

ποφασίζεται νὰ σταλῇ ἔξω ὁ κύριος Τριαντάφυλλος Ἰζουρᾶς μετὰ γράμματα πρὸς τὴν Σ. Κυβερνήσιν δηλωτικὰ τῶν διατρεχάντων, καὶ νὰ ἐξηγήσῃ καὶ διὰ λόγου τὸ πνεῦμα καὶ τὸν σκοπὸν τῶν ἀποκλεισμένων, καὶ οὕτω τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἐξῆλθεν ἀσφαλῶς.

Τὴν 18 τοῦ Μαΐου ὁ κύριος Κορνέρος κυβερνήτης τοῦ Αὐστριακοῦ βασιλικοῦ βρικού Βενετοῦ ἀποστέλλει ἀνθρωπὸν του εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ὅστις ὠμίλησεν πρὸς τὴν φρουρὰν οὕτως. « Ἐπειδὴ ἐστήσατε ἀνὰ μαίαν· λευκὴν ἐπ' αὐτῇ τοῦ ναοῦ τοῦ Παρθενῶνος, ἐνυμνῶντες τὸν κύριον τῆς βρικίου τῆς Καισαροδατικῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὅτι προσκαλεῖται παρὰ τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ πολιορκημένων, καὶ ἦλθεν εἰς τὸν Σερασκέριν Ρεσίτ-πασσᾶν νὰ ζητήσῃ τὴν ἀδειαν νὰ ἐρωτήσῃ, ἂν ἔχετε χρεῖαν περὶ τινος προβλήματος, καὶ εἶναι πρόθυμος νὰ σᾶς ὑπηρετήσῃ. » Ἡ φρουρὰ δὲ οὔτε σημαίαν εἶχεν ὑψώσει, οὔτε καὶν ἄλλο σημεῖον ἔκαμε. Γενομένης δὲ συνελεύσεως τῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ ἐγκρίτων τοῦ φρουρίου, ἀποκρίνονται πρὸς τὸν κύριον Κορνέρον ὡς ἐφεξῆς.

Πρὸς τὸν κύριον Κυβερνήτην τοῦ Αὐστριακοῦ Καισαροδασιλικοῦ βρικού.

Τῇ 18 Μαΐου 1847, Ἀκρόπολις.

Κύριε Κυβερνήτα!

Ἡ φρουρὰ τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηῶν σᾶς εὐχαριστεῖ διὰ τὸ κίνημα ὅπου ἐκάματε.

Δεχθέντες ἀπὸ τῶν Ἀρχιστρατήγων Τσουρτς τὴν διαταγὴν νὰ παραδώσωμεν τὸ φρούριον, ἀποφασίζομεν νὰ δεχθώμεν τὴν μεσιτείαν, ἣτις μᾶς ἐπροβλήθη.

Ἡ φρουρὰ πεπεισμένη ὅτι ἔκαμε τὸ χρέος τῆς, λογιζέται ὅτι δὲν θέλει λάβει ἄλλα παρὰ συμφωνίας ἐντίμους. Ἐὰν τὸ πρᾶγμα ἔχῃ ἄλλως, αὕτη ἠθέλει ἐξακολουθήσει νὰ ὑπεράσπισθῃ ὅσον τὰ περιστατικά της ἠθέλει τῆς τὸ συγχωρήσει. Ἡξεύρετε, κύριε κυβερνήτα, ὅτι ὁ κύριος Λεβλάγκ λοχαγὸς δικρότου τῆς Χριστιανικωτάτης Αὐτοῦ Μεγαλειότητος εἶχε προσφέρει τὴν μεσολάβησιν του. Στοχαζόμεθα λοιπὸν συμφέρον νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν νὰ λάβετε τὴν καλὴν σὺνῃ νὰ τὴν ἐξακολουθήσετε καὶ ὅτι εἶναι ὠφελίμων τεθῆναι ἀκόμη νὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν τὴν μεσολάβησιν καὶ οἱ διοικηταὶ τῶν τριῶν οὐδετέρων δυνάμεων τῆς Γαλλίας, Ἀγγλίας καὶ Αὐστρίας, ὅπου εὐρίσκονται ἐδῶ πλησίον. Διὸ καὶ σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ τοῖς τὸ κοινοποιήσετε.

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς χαιρετήσωμεν.

Οἱ ἐν τῇ Ἀκρόπολει ἀρχηγοί.

(Τὰ λοιπὰ ἀκόλουθα.)